

[Christmas Møller.]

oftere Reportagen, det er mere Flyvebladenes korte agitatoriske Sætninger, Billeder og meget andet, som angiver Standpunktet og viser, hvad det paagældende Parti agitatorisk i særlig Grad sætter ind for.

Det kan ikke bestrides, at vi er kommet meget langt fra hin 24. April, da den højtærede Undervisningsminister i „Social-Demokraten“ skrev om den signede Dag, om Foraarets og om Haabets Symbol, om det Varsel om Sommer, om Sol, som vi nu skulde gaa ind til, og hvor han sluttede med at sige:

„Gør da Valget i Dag til et ægte dansk Foraar med Smil og Glæde, med Livslyst og Gødkraft, med Sommer og Sol, gør Dagen i Dag til den signede Dag“;

eller da „Social-Demokraten“ ligeledes under den højtærede Undervisningsministers Ansvar — men man har ogsaa et tydeligt Indtryk af, at den højtærede Undervisningsminister ikke har særlig Glæde af at tænke tilbage paa dette, og det forstaar vi alle — da „Social-Demokraten“ altsaa paa hans Ansvar skrev over hele Siden:

„Tænk, om det var *Din* Stemme, der manglede“;

hvormed Undervisningsministeren maaske i særlig Grad tænkte paa den Tjenestemand, i hvis blodige Kød Øksehug var faldet under den forrige Regering, og som nu skulde have en sidste Opstrammer, for at hans Stemme ikke skulde mangle paa Valgdagen.

Til Gengæld mangler ethvert Ord om ham i Aabningstalen af 7. Oktober.

Vi er kommet langt fra den 24. April, da Statsministeren skrev:

„Nej, Danmarks Livssag er at skaffe Beskæftigelse, vellønnet Arbejde, thi det er kun dette, der giver Liv i Omsætningen og Produktionen og dermed Velstand for hele Folket“;

saa langt, at der i den sidste Aabningstale saa at sige ikke var et eneste Ord at sige, i hvert Fald ikke en eneste Anvisning at give paa, hvorledes den vanskelige økonomiske Situation, dette Land i Dag er inde i, skal afbødes.

Og hvor langt er vi ikke fra den Dag, da Socialdemokratiet krævede Hævn over den blodige Nedskæring, krævede Arbejde til den danske Befolkning, da Staten først og fremmest maatte drøfte Beskæftigelses-spørgsmaalet, og Maalet maatte være Ret til Arbejde for hver dansk Borger? — og saa Aabningstalens flove og ligegyldige Ord om hele dette Spørgsmaal.

Fra Socialdemokratiets Side er alt

dette glemt, og Afstanden er gjort saa stor som muligt mellem Fortidens Løfter og det, Nutiden kan opfylde. Regeringen ønsker, hvad Aabningstalen viste, hvad Finansministerens Tale ogsaa gav Udtryk for, og hvad selve den Maade, hvorpaa Arbejdet er begyndt derved, at man har behandlet Afrustningen og Toldvaabhvile-Konventionen, før der er blevet givet Partierne Lejlighed til at svare paa Aabningstalen, at denne Rigsdagssamling i eet og alt skal være en Fortsættelse af forrige.

Men Ministeriet maa efter min Opfattelse ikke være blind for, at der er en afgørende Forskel imellem de Forhold, Danmarks Erhvervsliv arbejder under i Dag, og de Forhold, hvorunder det arbejdede i 1929. Der er den afgørende Forskel; at medens Erhvervslivets Forhold gennem 1928 og hele 1929, hvilket har givet sig gode Udslag paa Statsregnskabet, og ogsaa med Hensyn til Udsigten for indeværende Aar stiller Forholdene sig gunstige, var gode, saa er det nu saaledes, at for Landets Hovederhverv, Landbruget, er Tiderne overmaade vanskelige, og den alt beherskende Følelse hos samtlige Erhverv er Ængstelse for, hvad Fremtiden maa bringe; om den voldsomme økonomiske Krise, som igennem Maaneder har behersket Erhvervslivet i de store Lande, nu ogsaa skal naa os og skabe store Vanskeligheder i vort Erhvervsliv. Vi mener, at hele dette Spørgsmaal er det afgørende i Tiden, vi ser med den største Bekymring: Fremtiden i Møde, og vi ser ikke rettere end, at Regeringen og Rigsdagen først og fremmest skal gøre sig klart, hvorledes de økonomiske Forhold udvikler sig her i Landet, thi først ud fra en nøgtern og objektiv Bedømmelse af disse vil det være muligt at tage Stilling til de almindelige politiske Spørgsmaal.

Jeg skal derfor til Indledning af, hvad jeg paa mit Partis Vegne skal sige her i Dag, gøre nogle Betragtninger gældende angaaende Landets økonomiske Forhold.

Medens andre Lande gennem lange Tider har været hærget af stor og mægtig Arbejdsløshed, er vort Land jo igennem 1928, Slutningen af 1929 og en stor Del af 1930 gaaet fri for den store Arbejdsløshed. Medens i andre Lande Problemet i høj Grad har været, hvorledes man skulde finde Afsætning for sine Varer, synes først i den sidste Tid dette Spørgsmaal, til Trods for de mange Betragtninger, der er fremsat om hele dette Problem fra vor Side, at beskæftige Offentligheden i Almindelighed her i Landet. Og medens Prisfaldet i andre